

Bradalsmyra testsenter Metallkonsentrasjoner i bekker som avvanner testsenteret, og i grunnvannsig fra et metalldponi

Hovedkontor

Gaustadalléen 21
0349 Oslo
Telefon (47) 22 18 51 00
Telefax (47) 22 18 52 00
Internett: www.niva.no

Sørlandsavdelingen

Televeien 3
4879 Grimstad
Telefon (47) 22 18 51 00
Telefax (47) 37 04 45 13

Østlandsavdelingen

Sandvikaveien 41
2312 Ottestad
Telefon (47) 22 18 51 00
Telefax (47) 62 57 66 53

Vestlandsavdelingen

Thormøhlensgate 53 D
5006 Bergen
Telefon (47) 22 18 51 00
Telefax (47) 55 31 22 14

NIVA Midt-Norge

Pirsenteret, Havnegata 9
Postboks 1266
7462 Trondheim
Telefon (47) 22 18 51 00
Telefax (47) 73 54 63 87

Tittel Bradalsmyra testsenter Metallkonsentrasjoner i bekker som avvanner testsenteret, og i grunnvannsig fra et metalldeponi.	Løpenr. (for bestilling) 5894-2009	Dato 12. desember 2009
	Prosjektnr. Undernr. 29319	Sider Pris 16
Forfatter(e) Sigurd Rognerud	Fagområde miljøgifter	Distribusjon
	Geografisk område oppland	Trykket NIVA

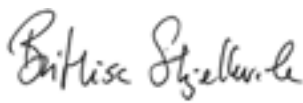
Oppdragsgiver(e) Nammo Raufoss AS	Oppdragsreferanse Trond Simen Aasmundstad
--------------------------------------	---

<p>Sammendrag</p> <p>Bradalsmyra er Nammo Raufoss AS sitt testsenter for utprøving av ny ammunisjon. Området avvannes hovedsakelig av Veltmannåa, men også av to mindre bekker som avvanner miljøtestanlegget og verkstedområdet. Forurensningsgraden av bly, kobber, sink og antimon i bekkene har siden 1999 blitt undersøkt gjennom et årlig overvåkingsprogram. Aktiviteten ved testsentert har ikke bidratt til nevneverdig forurensning av metaller for brukere nedstrøms testsenteret i denne perioden. Konsentrasjonene av kobber, bly, sink og antimon har vært lavere enn LBRL grensene (Lowest Biological Risk Level) i alle bekkene. Det har tidvis vært et lite bidrag av kobber og bly fra testsenteret til Veltmannåa, men dette har ikke bidratt til å forurense Veltmannåa nevneverdig. Konsentrasjonene av metaller i grunnvannsiget fra et metalldeponiet er riktig nok høyere enn i Veltmannåa, men vannmengdene er beskjedne og dette bidrar ikke til målbare økninger i metalkonsentrasjonene i Veltmannåa.</p>

<p>Fire norske emneord</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Skytefelt 2. Overvåkning 3. Metallkonsentrasjoner 4. Forurensningsgrad 	<p>Fire engelske emneord</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Shooting range 2. Monitoring 3. Metal concentrations 4. Degree of impact
---	---

Sigurd Rognerud
Prosjektleder

Brit Lisa Skjelkvåle
Forskningsleder

Bjørn Faafeng
Seniorrådgiver

Bradalsmyra testsenter

Metallkonsentrasjoner i bekker som avvanner testsenteret, og i grunnvannsig fra et metaldeponi

Forord

Rapporten omhandler resultatene fra undersøkelsene av metallkonsentrasjoner i bekker og sig på Bradalsmyra siden forrige årsrapport i 2007. Disse resultatene (2007 – 2009) er sett i sammenheng med tidligere målinger som startet i 1991.

Prosjektet ble bekreftet på mail 2. juli 2009, og Nammo Raufoss AS er oppdragsgiver. Kontaktperson ved testsenteret har vært Trond Simen Aasmundstad som takkes for godt samarbeid.

Feltarbeidet har vært gjennomført av Sigurd Rognerud og alle analysene er utført ved NIVAs laboratorium i Oslo.

Ottestad, 15. desember 2009

Sigurd Rognerud

Innhold

Sammendrag	5
1. Innledning	6
2. Metoder	7
2.1 Innsamling og vannanalyser	7
2.2 Grunnvannsbrønner	7
2.3 Klassifisering av tilstand	7
3. Resultater	8
3.1 Primærdata for perioden 2007-2009	8
3.2 Humuspåvirkning og pH	9
3.3 Veltmannåa	9
3.3.1 Tidstrend i metallkonsentrasjoner basert på vannmoser	9
3.3.2 Tidstrend basert på vannanalyser	10
3.3.3 Sammenheng mellom TOC og metallkonsentrasjoner	11
3.4 Bekkene fra verkstedområdet og miljøtestanlegget	12
3.4.1 Tidstrend i metallkonsentrasjoner basert på vannmoser	12
3.4.2 Tidstrend basert på vannanalyser	12
3.4.3 Sammenheng mellom TOC og metallkonsentrasjoner	13
3.5 Grunnvannsbrønnen	14
4. Diskusjon	15
5. Referanser	16

Sammendrag

Bradalsmyra er Nammo Raufoss AS sitt testsenter for utprøving av ny ammunisjon. Området avvannes hovedsakelig av Veltmannåa, men også av to mindre bekker som bl.a avvanner miljøtestanlegget og verkstedområdet. Testsenteret har også et deponi som inneholder ”metallavfall” etter overflatebehandling ved tidligere Raufoss Våpenfabrikk. Dette drenerer til Veltmannåa.

SFT har benyttet ”Lowest Biological Risk Level (LBRL)” som nedre konsentrasjonsgrenser for ulike metaller ved riskovurderinger i forbindelse med avrenning fra skytebaner. LBRL- konsentrasjonene for Cu, Pb og Zn sammenfaller med øvre grense for tilstandsklasse III i SFTs klassifisering av miljøkvalitet i ferskvann. Det er ikke gitt noen LBRL grense for antimon, men her har vi valgt drikkevannsnormen.

I Veltmannåa har konsentrasjonene av kobber, bly sink og antimon i overvåkningsperioden vært lavere enn LBRL grensene (Lowest Biological Risk Level). Det har tidvis vært et lite bidrag av kobber og bly fra testsenteret til Veltmannåa, men dette er lite og det bidrar ikke til å forurense Veltmannåa nevneverdig. Konsentrasjonene av metaller i grunnvannsaget fra metalldeponiet er riktig nok høyere enn i Veltmannåa, men betydningen for konsentrasjonene av metaller i Veltmannåa er ubetydelig. Dette skyldes antagelig at nedløpsfeltet der deponiet ligger utgjør en svært liten del av nedløpsfeltet til Veltmannåa oppstrøms utløpet fra testsenteret. Testsenteret avvannes i all hovedsak av Veltmannåa og denne bekken er så vidt stor at vannkvaliteten kan ha betydning for brukere i områdene nedstrøms. Overvåkingen har imidlertid vist at aktiviteten ved testsenteret ikke har forringet vannkvaliteten nevneverdig i Veltmannåa med hensyn til de metaller vi har undersøkt.

Bekkene fra verkstedsområdet og miljøtestanlegget har lav vannføring og eventuelle utslipp av metaller vil raskt kunne spores i form av økte konsentrasjoner. I overvåkningsperioden har konsentrasjonene i all hovedsak vært lavere enn LBRL-grensene. Det eneste unntaket var to episodiske utslipp av bly i 1993 (verkstedsområdet) og 1997 (miljøtestsenteret). Årsaken til utslippene ble fjernet, og således har overvåkingen virket etter hensikten. Bidrag av vann fra skogsområdene nedstrøms testsenteret vil bidra til en fortykning av metallkonsentrasjonene. Med unntak av de ovennevnte episodene har aktiviteten ved verkstedsanlegget og miljøtestanlegget ikke forurenset bekkene og forringet vannkvaliteten for eventuelle brukere nedstrøms.

Som en oppsummering kan vi si at aktiviteten ved testsentert ikke bidrar til vannforurensning av betydning for brukere nedstrøms. Systematiske analyser gjennom 19 år i bekkene som avvanner feltet er en viktig styrke for denne konklusjonen. Overvåkingen har også den store fordelen at eventuelle episodiske utslipp kan stanses på et tidlig tidspunkt og hindre at negative biologiske effekter skjer i bekkene nedstrøms testsenteret.

1. Innledning

På Bradalsmyra testes konvensjonell ammunisjon og det prøves ut ny ammunisjon. Området avvannes hovedsakelig av Veltmannåa, men også av to mindre bekker som bl.a avvanner miljøtestanlegget og verkstedområdet (Fig.1). Et deponi er lokalisert nord for kjøretraseen til det nordligste kulvertanlegget (Fig.1). Dette inneholder metaller som var ”avfall” etter overflatebehandling ved Raufoss Våpenfabrikk. Det er uklart i hvilken grad det var faste masser (utfelte metaller etter såkalt avgiftning) som ble deponert, eller om metallene ble deponert som vandige løsninger. Det ble tilsatt kalk som skulle skape et alkalisk miljø og derved bidra til å felle ut metallene slik at de ble immobilisert og ikke forurenset Veltmannåa.

Vannkvaliteten oppstrøms og nedstrøms deponiet ble første gang undersøkt av NIVA i 2004, og det ble konkludert med at deponiet ikke forurenset Veltmannåa (Rognerud 2004). For å ha en kontroll på utviklingen over tid har likevel metallkonsentrasjoner i grunnvannet nedstrøms deponiet, nærmest Veltmannåa (Brønn 4) inngått i den årlige overvåkingen siden 2005. I 2006 ble et nytt målepunkt (st.3) etablert i Veltmannåa oppstrøms der en kan forvente at utsiget fra deponiet når bekken. Derved kan en eventuell effekt av metallutlekking fra deponiet på metallkonsentrasjonene i bekken lettere spores.

Hensikten med undersøkelsen er å avklare om det lekker ut metaller i et omfang som gjør at bekkene som avvanner testsenteret blir vesentlig forurenset når de renner ut av testsenteret. Overvåkingen skal avdekke tidstrender i metallkonsentrasjonene slik at tiltak kan settes i verk raskest mulig hvis det skjer en negativ utvikling i vannkvaliteten. Vi rapporterer her primært data fra undersøkelsene i perioden 2007-2009 (siden forrige årsrapport), men resultatene er også satt i sammenheng med tidligere målinger av metaller i vann (2004-2006) og metaller i vannmose (1991-2004).

Figur 1. Bradalsmyra testsenter med veinett, bekker og prøvetakningspunktene i Veltmannåa (St.1, 3 og 4), fra verkstedsområdet (st. 7) og miljøtestsenteret (st. 8), samt i grunnvannet nedstrøms deponiet (Brønn 4) som er nærmest Veltmannåa.

2. Metoder

2.1 Innsamling og vannanalyser

Det er samlet inn prøver fra 3 stasjoner i Veltmannåa og en stasjon i bekkene som avvanner henholdsvis verkstedområdet og miljøtestsentret. I 2006 ble det opprettet en ny stasjon i Veltmannåa (st.3) oppstrøms utsig fra metalldeponiet. Det ble samlet inn vannprøver fra en grunnvannsbrønn (Brønn.4) av i alt 5 brønner som ble opprettet nedstrøms deponiet i 2004 (Rognerud 2004). Prøvene fra brønnen ble hentet opp med elektriske miljøpumper som ble senket ned i røret. Vannprøvene for metallanalyser ble samlet inn på syrevaskede plastflasker, mens vann for analyse av pH og TOC ble samlet inn på andre rengjorte plastflasker. Metallene er analysert etter metode E 8-3 gitt i metodebeskrivelser ved NIVAs akkrediterte laboratorium. Bruk av moser som biomonitor av metaller måtte opphøre i 2006 på grunn av økende problemer med nedslamming. For å videreføre tidsserien som startet i 1991 har vi estimert middelkonsentrasjoner av bly og kobber i moser på bakgrunn av regresjoner mellom metall-konsentrasjoner i mose og vann gitt i tidligere overvåkningsdata fra Bradalsmyra (Rognerud 2005). Omregningen er gjort på bakgrunn av følgende ligninger:

St.1 og 4: $\text{Cu-mose} = 9,4 \text{ Cu-vann} + 5,8$ ($n = 37$, $r^2 = 0,41$), $\text{Pb-mose} = 21,6 \text{ Pb-vann} + 7,9$ ($n = 40$, $r^2 = 0,42$).

St. 7: $\text{Cu-mose} = 10,0 \text{ Cu-vann} + 15,1$ ($n = 20$, $r^2 = 0,45$), $\text{Pb-mose} = 24,4 \text{ Pb-vann} + 14,9$ ($n = 20$, $r^2 = 0,52$)

St. 8: $\text{Cu-mose} = 11,1 \text{ Cu-vann} + 9,0$ ($n = 20$, $r^2 = 0,48$), $\text{Pb-mose} = 21,6 \text{ Pb-vann} + 7,9$ ($n = 20$, $r^2 = 0,45$)

2.2 Grunnvannsbrønner

I 2004 ble det satt ned 5stk 63 mm overvåkningsbrønner med filter og lokk. Renset filtersand (kvarts) ble benyttet til omfylling. Lengden på rørene er ca. 2 m. Brønn 0 (referansen) ligger ovenfor deponiet, Brønn 1 er i selve deponiet, mens Brønn 2, 3 og 4 ligger nedstrøms deponiet med henholdsvis økende avstand. I 2005 ble bare Brønn 0 og 4 undersøkt, mens fra og med 2006 er kun Brønn 4 undersøkt da dette er siste målepunkt før grunnvannsiget fra deponiet når Veltmannåa. Koordinatene for denne er: N 60° 42.822', E 10° 32.900'

2.3 Klassifisering av tilstand

I 1992 utviklet Statens Forurensningstilsyn (SFT) et system der vannkvalitet ble inndelt i tilstandsklasser (Holtan og Rosland 1992). Denne klassifikasjonen ble revidert i 1997 (Andersen et al. 1997). SFT har benyttet såkalte "Lowest Biological Risk Level (LBRL)" utviklet av Lydersen et al. (2002) som nedre konsentrasjonsgrenser for ulike metaller for risikovurderinger i avrenning fra skytebaner (Rognerud og Rustadbakken 2007). Dette er samme system som SFT har lagt til grunn ved konsesjonsbehandling av Regionfelt Østlandet etter anbefaling fra NIVA. Forsvarsbygg har benyttet LBRL ved risikovurderinger for avhending av skytebaner og konsentrasjonene for Cu, Pb og Zn sammenfaller med øvre grense for tilstandsklasse III i SFTs klassifisering av miljøkvalitet i ferskvann (Tab.1). Ingen grenseverdi er gitt for antimon, men her er drikkevannsnormen valgt (5 µg/l).

Tabell 1. Lowest Biological Risk Level (LBRL) for konsentrasjoner av kobber (Cu), bly (Pb) og sink (Zn) i vann. LBRL verdiene er de samme som øvre grense for tilstandsklasse III i SFTs klassifisering av miljøkvalitet i ferskvann. Drikkevannsnormen er valgt for antimon (Sb).

metall	Cu	Pb	Sb	Zn
	µg/l	µg/l	µg/l	µg/l
LBRL	3	2,5	5	50

3. Resultater

3.1 Primærdata for perioden 2007-2009

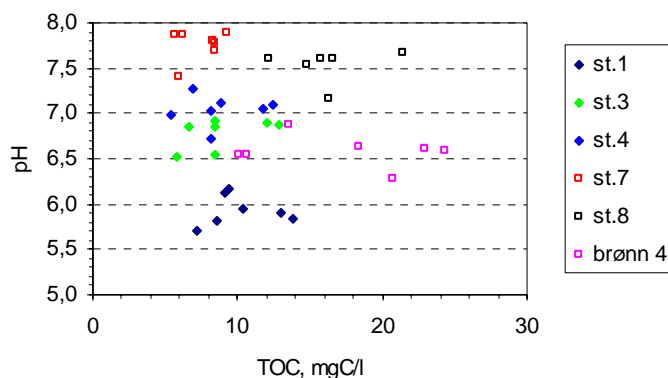
Primærdata for vannanalysene i perioden 2007-2009 er gitt i tabell 2. I denne perioden er også pH og TOC (totalt organisk karbon) analysert.

Tabell 2. Metallkonsentrasjoner i vann, samt pH og TOC (2007-2009).

stasjon	Dato	pH	TOC mgC/l	Cu µg/l	Pb µg/l	Sb µg/l	Zn µg/l
1	18.09.2007	5,90	13,0	3,30	0,39	0,06	8,4
1	27.10.2008	6,18	9,4	0,33	0,14	0,05	3,6
1	26.11.2008	5,71	7,2	0,31	0,11	0,68	4,8
1	07.08.2009	5,84	13,8	2,75	0,60	0,10	7,0
1	18.10.2009	5,95	10,3	0,36	0,17	0,20	4,5
1	09.10.2009	6,13	9,1	0,37	0,15	0,06	3,8
1	16.11.2009	5,82	8,6	0,31	0,11	0,06	4,1
3	18.09.2007	6,90	12,0	2,14	0,62	0,10	5,4
3	27.10.2008	6,85	8,4	0,97	0,31	0,09	3,4
3	26.11.2008	6,52	5,8	0,91	0,30	0,48	5,9
3	07.08.2009	6,87	12,9	1,82	0,48	0,10	5,4
3	18.10.2009	6,86	6,7	1,42	0,23	0,20	2,9
3	09.10.2009	6,91	8,5	1,35	0,33	0,10	4,0
3	16.11.2009	6,55	8,4	0,84	0,20	0,10	3,6
4	18.09.2007	7,05	11,7	1,61	0,58	0,10	4,7
4	27.10.2008	7,03	8,2	1,02	0,28	0,08	3,7
4	26.11.2008	6,99	5,4	0,90	0,25	0,37	5,5
4	07.08.2009	7,09	12,4	1,77	0,44	0,10	5,2
4	18.10.2009	7,28	6,9	1,02	0,30	0,20	3,8
4	09.10.2009	7,12	8,8	1,28	0,34	0,10	4,3
4	16.11.2009	6,72	8,2	1,11	0,26	0,10	4,5
7	18.09.2007	7,70	8,5	3,26	0,23	0,94	14,4
7	27.10.2008	7,86	6,2	1,52	0,14	0,51	4,2
7	26.11.2008	7,86	5,6	2,03	0,20	0,92	9,2
7	07.08.2009	7,77	8,5	4,08	0,22	1,20	21,2
7	18.10.2009	7,81	8,3	1,63	0,11	0,65	10,5
7	09.10.2009	7,90	9,3	1,87	0,12	0,99	7,5
7	16.11.2009	7,41	5,9	3,64	0,59	1,30	21,1
8	18.09.2007			1,64	0,64	0,22	6,9
8	27.10.2008	7,61	16,6	2,07	0,39	0,2	7,5
8	26.11.2008	7,61	12,1	1,51	0,23	0,29	12,2
8	07.08.2009	7,66	21,4	3,25	0,597	0,25	6,7
8	18.10.2009	7,53	14,8	0,962	0,15	0,2	6,7
8	09.10.2009	7,61	15,8	1,84	1,17	0,23	6,5
8	16.11.2009	7,17	16,3	2,67	0,72	0,26	9,1
Brønn 4	18.09.2007	6,60	23,0	11,70	11,70	0,10	105,0
Brønn 4	27.10.2008	6,28	20,7	8,15	10,20	0,10	89,0
Brønn 4	26.11.2008	6,54	10,1	3,26	1,92	0,20	37,2
Brønn 4	07.08.2009	6,59	24,4	13,40	12,50	0,20	94,9
Brønn 4	18.10.2009	6,64	18,4	5,45	2,33	0,30	48,7
Brønn 4	09.10.2009	6,87	13,6	2,61	0,26	0,10	25,8
Brønn 4	16.11.2009	6,54	10,6	2,55	0,80	0,10	25,8

3.2 Humuspåvirkning og pH

Det var til dels stor variasjon i pH og TOC mellom de ulike målepunktene (Fig.2). I Veltmannåa økte pH samtidig med at TOC konsentrasjonen (humuspåvirkningen) avtok noe på veien gjennom feltet (st.1 til 3 og 4). Bekkene fra miljøtestanlegget (st.8) og verkstedområdet (st.7) har alkalisk vann, og sistnevnte er minst humuspåvirket. Dette er naturlig da mye av verkstedsområdet er asfaltert. Grunnvannsiget er svakt surt og betydelig humuspåvirket fra myrområdene oppstrøms målepunktet.

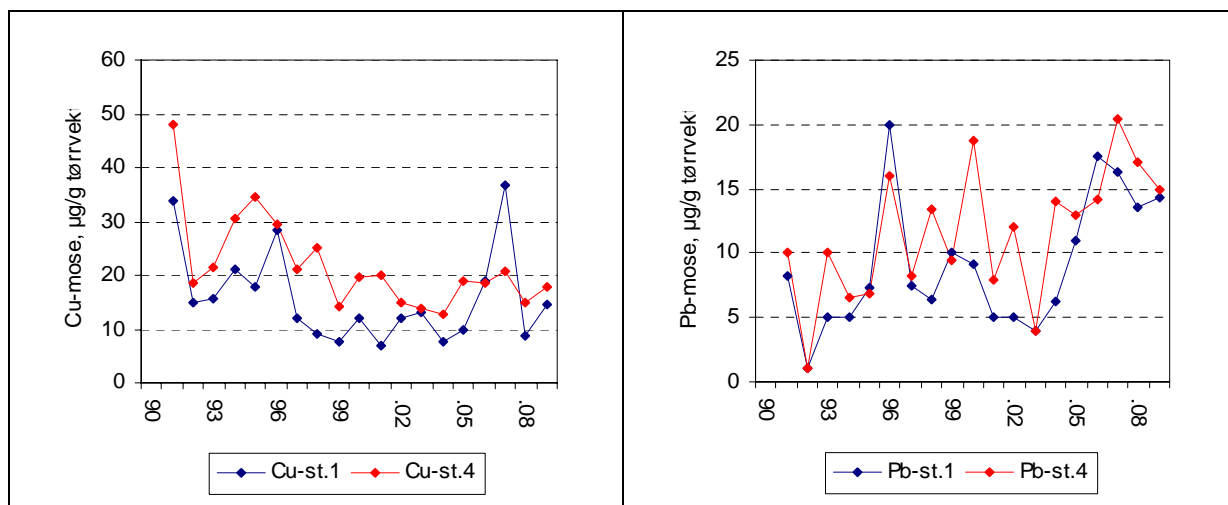

Figur 2. Sammenhengen mellom TOC (totalt organisk karbon) og pH i Veltmannåa (st.1,3,4), bekkene fra verkstedområdet (St.7) og miljøtestanlegget (st.8), samt i grunnvannsiget fra metalldeponiet (brønn 4)

3.3 Veltmannåa

3.3.1 Tidstrend i metallkonsentrasjoner basert på vannmoser

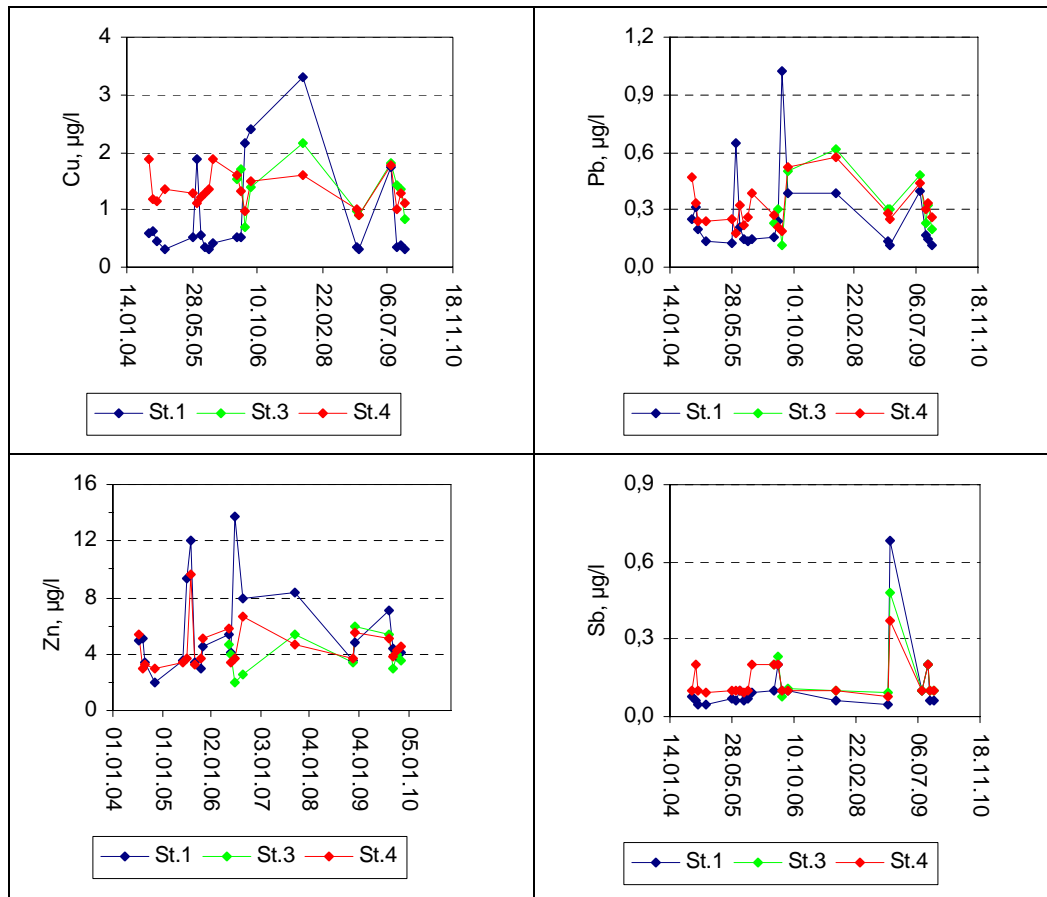
Middelkonsentrasjonen av kobber i vannmoser viste en synkende trend fra 1991 til 1997 (Fig.2). Etter dette har det vært små endringer fra år til år og ingen klar trend. Konsentrasjonen av kobber var høy ved i st.1 i 2007, men dette året ble det bare gjort en måling og er neppe representativ. Omregning fra metallkonsentrasjoner i vann til konsentrasjoner i moser bør være basert på minst 3 målinger av over sesongen. Med unntak av den ene målingen i 2007 så var konsentrasjonene av kobber høyere i bekkene ut av feltet (st.4) enn inn i feltet (st.1). Konsentrasjonene av bly var nær de samme på st.1 og st.4 og det var svak tendens til økning fra og med 2006. Det vil si et lite bidrag av bly fra testsenteret.

Figur 3. Middeldkonsentrasjonene av kobber (Cu) og bly (Pb) i vannmoser ved stasjon 1 (inn i feltet) og 4 (ut av feltet) i Veltmannåa. Fra og med 2006 er konsentrasjonene estimert (se metodekapitlet).

3.3.2 Tidstrend basert på vannanalyser

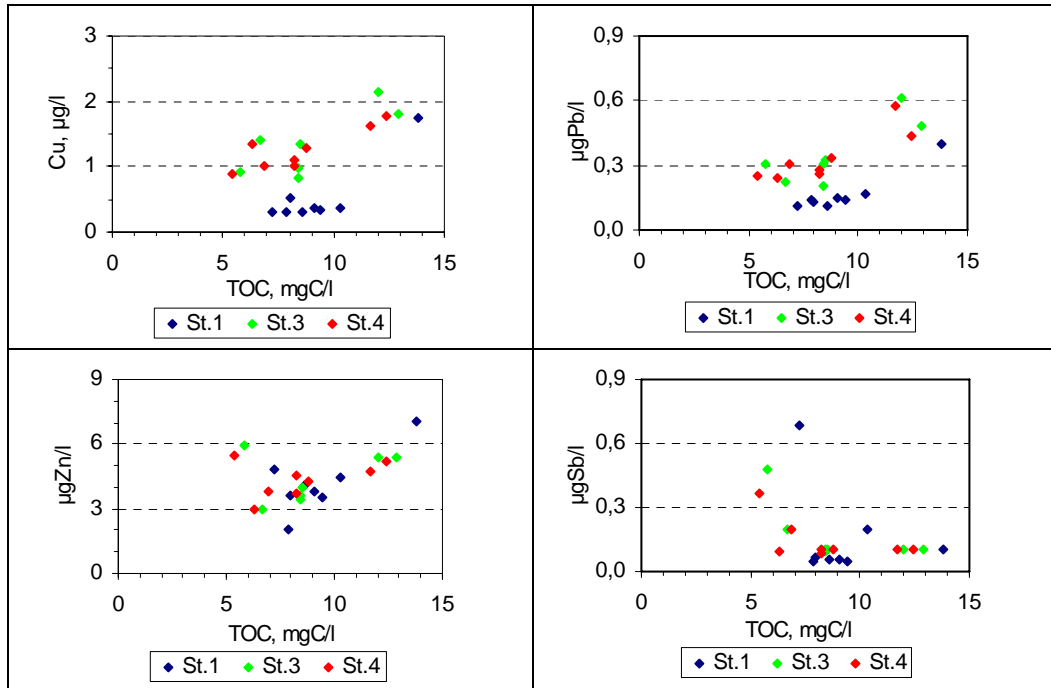
De fleste år har det vært en konsentrasjonsøkning av kobber i Veltmannåa på veien gjennom testsentert, men i slutten av 2006 og i 2007 var det høyere verdier inn i feltet (Fig.4). Dette indikerer en kilde oppstrøms feltet. Generelt har konsentrasjonene av bly og antimon vært lave og det har vært ubetydelige økninger av konsentrasjonene i bekken på veien gjennom feltet (Fig.4). Likevel har det vært episodisk tilfeller av forhøyede konsentrasjoner på st.1 som kan indikerte lokale utslipp (f.eks 26. november 2008 for antimon, Tab.2). Konsentrasjonene av sink har variert mellom 3 og 14 $\mu\text{g/l}$. De høyeste konsentrasjonene skyldtes forhøyede verdier ved st.1, før bekken renner inn i feltet. Dette skjedde i samme tidsperioder som kobberkonsentrasjonene økte. Det ligger en brennplass nær st.1 og aktivitet ved denne kan være en mulig forklaring på episodene. I Veltmannåa har det ikke vært noen økning i konsentrasjonene av sink og antimon på veien gjennom feltet. Konsentrasjoner av antimon har vært lave i hele overvåkingsperioden.

Figur 4.. Konsentrasjoner av kobber (Cu), bly (Pb), sink (Zn) og antimon (Sb) i Veltmannåa ved innløpet til testsenteret (st.1), ovenfor siget fra metalldeponiet (st.3) og ved utløpet av feltet (st.4).

3.3.3 Sammenheng mellom TOC og metallkonsentrasjoner

Det var en positiv sammenheng mellom konsentrasjoner av kobber og bly og TOC i Veltmannåa, mens for antimon og sink var det ingen klar sammenheng (Fig.5). I Veltmannåa er TOC et mål på humuspåvirkningen. Metaller som bly og kobber er nært assosiert til humuskomplekser, mens denne assosiasjonen er langt svakere for sink og spesielt antimon. Det er derfor rimelig at konsentrasjonene av bly og kobber i Veltmannåa vil følge variasjonene i TOC over året.

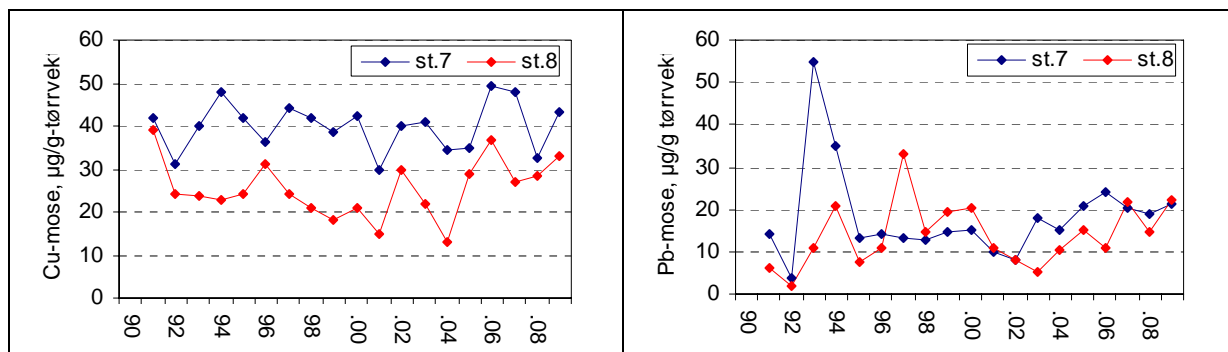

Figur 5. Sammenhengen mellom TOC (totalt organisk karbon) og konsentrasjoner av metaller på ulike stasjoner i Veltmannåa (2007-2009).

3.4 Bekkene fra verkstedområdet og miljøtestanlegget

3.4.1 Tidstrend i metallkonsentrasjoner basert på vannmoser

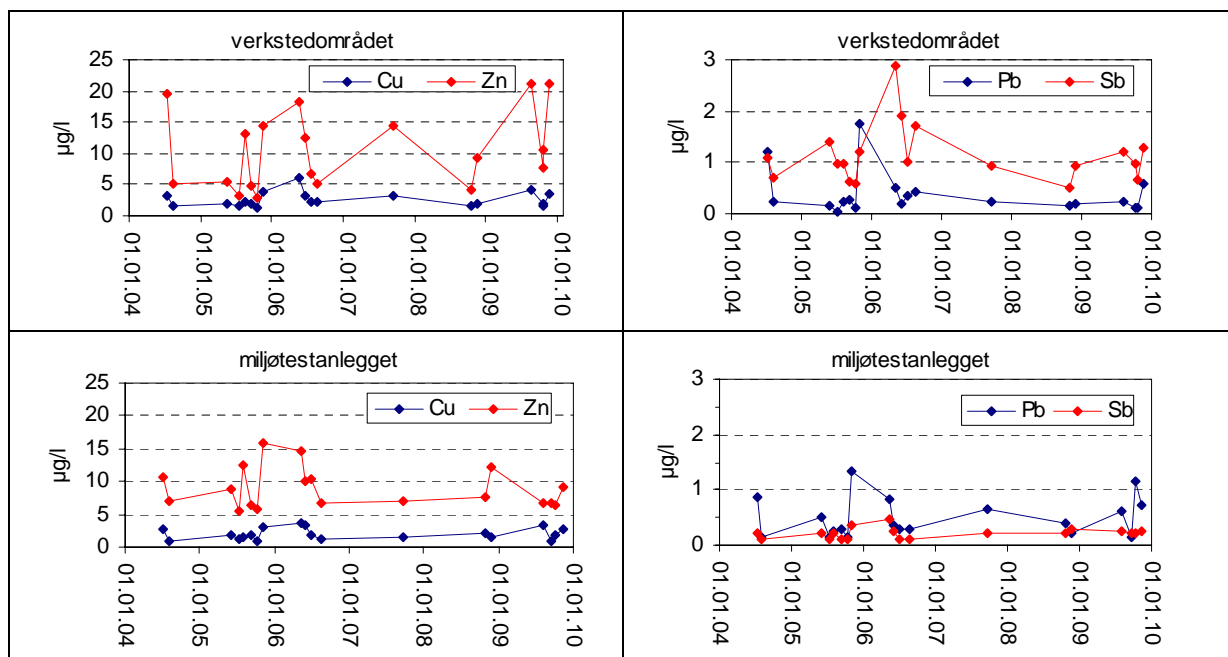
Middelkonsentrasjonene av kobber i vannmose har vært relativt stabile både i bekken fra verkstedsområdet (st.7, fig.6) og i bekken fra miljøtestanlegget (st.8, fig.6). Det samme har vært tilfelle for bly med unntak av i 1993 og 1994 (st. 7) og 1997 (st. 8). Kilden til forurensningene disse årene ble fjernet.

Figur 6. Middelkonsentrasjonene av kobber (Cu) og bly (Pb) i vannmoser ved i bekkene fra verkstedområdet (stasjon 7) og miljøtestanlegget (st.8) i Veltmannåa.

3.4.2 Tidstrend basert på vannanalyser

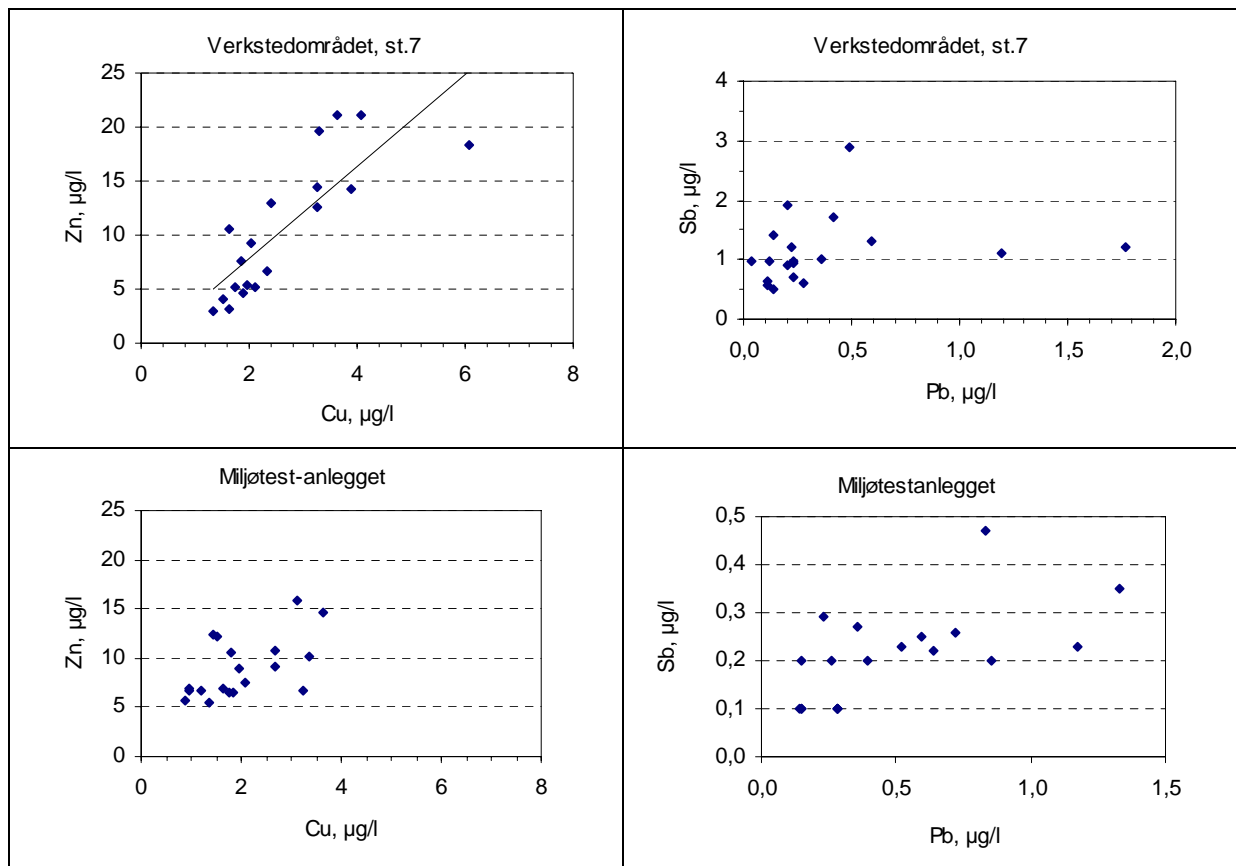
I bekken fra verkstedsområdet (Fig 7, øvre bilder) har konsentrasjonene av kobber og bly vært lave og på nivå med konsentrasjonene i Veltmannåa. Konsentrasjonene av antimon og sink har imidlertid vært klart høyere enn de en vanligvis finner i Veltmannåa. Det rimelig å anta at det er lokale kilder til dette inne på verkstedsområdet. I bekken fra miljøtestanlegget har konsentrasjone av metaller vært relativt lave (Fig.7 nedre bilder) og nær de vi finner i Veltmannåa. Det har ikke vært noen klar tidsutvikling og de variasjonene i konsentrasjoner som er observert kan skyldes variasjoner i vannføringen og TOC.

Figur 7. Konsentrasjoner av kobber (Cu), bly (Pb), sink (Zn) og antimon (Sb) i bekken fra verkstedområdet (de øvre bildene) og fra miljøtestanlegget (nedre bilder)

3.4.3 Sammenheng mellom TOC og metallkonsentrasjoner

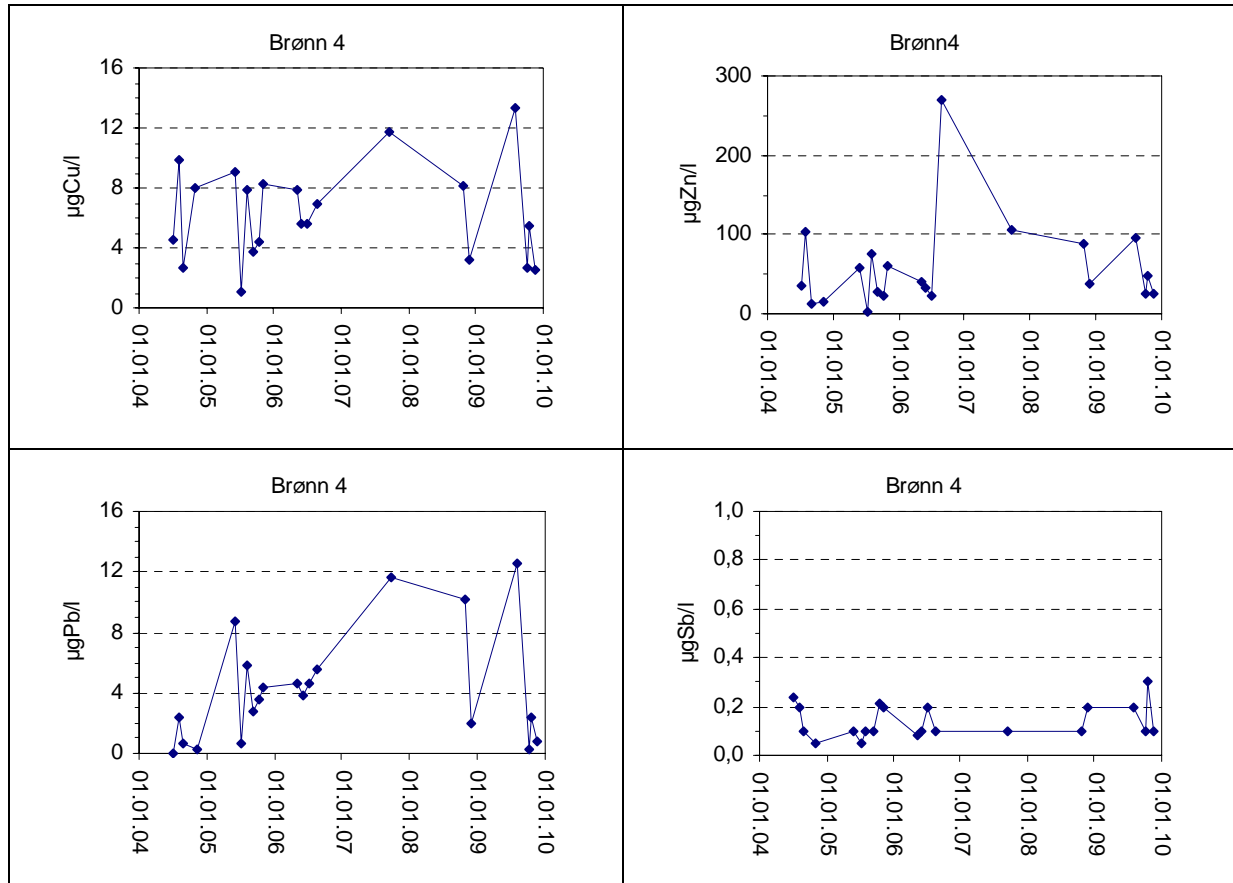
Det var en god sammenheng mellom konsentrasjonene av kobber og sink i bekken fra verkstedområdet, mens sammenhengen var dårligere i bekken fra miljøtestanlegget (Fig.8). Konsentrasjonene av sink var ca. 4 ganger høyere enn kobberkonsentrasjonene, mens i Veltmannåa var det nær dobbelt så høyt. Dette kan indikere at kildene er relativt like på miljøtestanlegget og verkstedområdet, mens Veltmannåa er mer preget av atmosfæriske avsetninger og geokjemiske kilder. Sammenhengen mellom bly og antimon var relativt dårlig i begge områdene. Dette kan skyldes at miljøet i disse områdene er alkaliske og at mobiliteten av bly fra punktkilder vil være betydelig lavere og mer variabel enn for antimon.

Figur 8. Sammenhengen mellom kobber (Cu) og sink (Zn), samt bly (Pb) og antimon (Sb) i bekkene som avvanner testsenteret

3.5 Grunnvannsbrønnen

Konsentrasjonene av metaller i Brønn 4 har variert betydelig særlig for kobber, bly og sink som forekommer som kationer i dette miljøet (Fig.9). Variasjonene i konsentrasjonene for antimon har vært langt mindre. Dette kan skyldes at antimon opptrer som et anion i miljøet og er langt mer mobilt enn de ovennevnte kationene. Det er rimelig å tro at de store svingningene i konsentrasjoner av kationene kan skyldes variasjoner i grunnvannstømmen, og at det tidvis var klart mer turbid vann. Turbid vann indikerer økte mengder partikler/kolloider som ofte binder metallkationer effektivt.

Figur 9. Konsentrasjoner av kobber (Cu), bly (Pb), sink (Zn) og antimon (Sb) i grunnvannsig fra metalldeponiet. Målingene er fra brønn 4 som ligger nærmest Veltmannåa.

4. Diskusjon

I Veltmannåa var konsentrasjonene av de undersøkte metallene (Cu, Pb, Zn og Sb) lavere enn grensene som er satt for laveste grenser for negative biologiske effekter, såkalt LBRL (Lowest Biological Risk Level). I overvåkingsperioden har det generelt vært et lite bidrag av kobber og bly fra feltet, men dette er lite og vi kan konkludere med at testsenteret ikke forurensar Veltmannåa nevneverdig. Konsentrasjonene av metaller i grunnvannsiget fra metalldeponiet er riktig nok høyere enn i Veltmannåa, men betydningen for konsentrasjonene av metaller i Veltmannåa er svært liten. Dette skyldes antagelig at nedbørfeltet som der deponiet ligger utgjør en svært liten del av nedbørfeltet til Veltmannåa oppstrøms st.4. Vi kan derfor konkludere med at grunnvannsiget fra deponiet ikke forurensar Veltmannåa nevneverdig. Testsenteret avvannes i all hovedsak av Veltmannåa og denne bekken er så vidt stor at vannkvaliteten kan ha betydning for brukere i områdene nedstrøms. Overvåkingen har imidlertid vist at aktiviten ved testsenteret ikke har forringet vannkvaliteten i Veltmannåa med hensyn til de metaller vi har undersøkt.

Bekkene fra verkstedsområdet og miljøtestanlegget har lav vannføring og eventuelle utslipp av metaller vil raskt kunne spores i form av økte konsentrasjoner. I overvåkingsperioden har konsentrasjonene i all hovedsak vært lavere enn LBRL-grensene. Det eneste unntaket var to episodiske utslipp av bly i 1993 (verkstedsområdet) og 1997 (miljøtestsenteret). Årsaken til utslippene ble fjernet, og således har overvåkingen virket etter hensikten. Bidrag av vann fra skogsområdene nedstrøms testsenteret vil bidra til en fortykning av metallkonsentrasjonene. Med unntak av de ovennevnte episodene har aktiviteten ved verkstedsanlegget og miljøtestanlegget ikke forurenset bekkene nevneverdig og har ikke forringet vannkvaliteten for eventuelle brukere nedstrøms.

Som en oppsummering kan vi si at aktiviteten ved testsenteret ikke har bidratt til nevneverdig forurensning av metaller i bekkene som avvanner testsenteret. Overvåkingen gjennom 19 år er en viktig styrke for denne konklusjonen. Overvåkingen har også den store fordel at eventuelle episodiske utslipp kan stanses på et tidlig tidspunkt og hindre at negative biologiske effekter skjer i bekkene nedstrøms testsenteret.

5. Referanser

- Andersen, J.R. et al. 1997. Klassifisering av miljøkvalitet i ferskvann. SFT Veiledning 97:04.31s.
- Holtan, H. og Rosland, D.S. 1992. Klassifisering av miljøkvalitet i ferskvann. SFT-veileder nr. 92:06. SFT-TA- 905/1992.
- Lydersen, E., Løfgren, S and Arnesen, R.T. 2002. Metals in Scandinavian surface waters: effects of acidification, liming and potential reacidification. Critical Rev. Environ. Sci. Technol. 32: Issue 2 and 3. 295s.
- Rognerud, S. 2004. Bradalsmyra testsenter. Vannkvalitet i grunnvann i tilknytning til et deponi og i Veltmannåa som avvanner størstedelen av testsenteret. NIVA-rapport Lnr. 4919-2004.
- Rognerud, S. 2005. Bradalsmyra testsenter. Metallkonsentrasjoner i bekker som avvanner testsenteret, og i grunnvann fra et metalldeponi. NIVA-rapport Lnr 5110-2005.
- Rognerud, S. og Rustadbakken, A. 2007. Tungmetallavrenning fra sivile skytebaner. Resultater fra undersøkelsene i 2006. NIVA-rapport Lnr. 5367-2007.
- Rognerud, S. 2007. Bradalsmyra testsenter. Metallkonsentrasjoner i bekker som avvanner testsenteret, og i grunnvann fra et metalldeponi. NIVA-rapport Lnr. 5372-2007.

NIVA: Norges ledende kompetansesenter på vannmiljø

NIVA gir offentlig vannforvaltning, næringsliv og allmennheten grunnlag for god vannforvaltning gjennom oppdragsbasert forsknings-, utrednings- og utviklingsarbeid. NIVA kjennetegnes ved stor faglig bredde og godt kontaktnett til fagmiljøer i inn- og utland. Faglig tyngde, tverrfaglig arbeidsform og en helhetlig tilnæringsmåte er vårt grunnlag for å være en god rådgiver for forvaltning og samfunnsliv.

Norsk institutt for vannforskning

Gaustadalléen 21 • 0349 Oslo
Telefon: 02348 • Faks: 22 18 52 00
www.niva.no • post@niva.no